

Strony w postępowaniu głównym

Z

przy udziale: DV, IA, ATPIC, EW i in., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ i in., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, co następuje:

- 1) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub oddziaływujący na ten sterownik, o ile oprogramowanie to wpływa na działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i zmniejsza jego skuteczność, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakres pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zarówno technologie i strategie służące tzw. „dalszemu zwalczaniu emisji zanieczyszczeń”, ograniczających emisję na dalszych etapach cyrkulacji, czyli po ich powstaniu, jak również te, które – tak jak układu recyrkulacji spalin – ograniczają emisje w fazie ich powstawania.
- 3) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z prowadzeniem procedur homologacji przewidzianych w tym rozporządzeniu, po to by zintensyfikować, w czasie trwania tych procedur, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i w ten sposób uzyskać homologację pojazdu, nawet jeżeli takie zwiększenie wydajności można zaobserwować również sporadycznie w normalnych warunkach użytkowania pojazdu.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub wypadkiem oraz z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczenia silnika.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções i in. / EBC i Banco de Portugal, wniesione w dniu 10 września 2020 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda i in.

(Sprawa C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (przedstawiciel: M. Ribeiro, advogado)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny, Banco de Portugal

Postanowieniem z dnia 5 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł o oczywistej niedopuszczalności odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Hiszpania) w dniu 6 października 2020 r. – Banco de Santander S.A. / YC

(Sprawa C-503/20)

(2021/C 252/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Banco de Santander S.A.

Druga strona postępowania: YC

Postanowieniem z dnia 25 marca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) uznał pytanie pierwsze za oczywiście niedopuszczalne i odpowiada na pytanie drugie, że dyrektywę Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Rady 90/88/EWG z dnia 22 lutego 1990 r.⁽²⁾.. oraz dyrektywę 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z jego wykładnią dokonaną w orzecznictwie krajowym, przewidującemu ograniczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, jaką można nałożyć na konsumenta w umowie o kredyt konsumencki w celu zwalczania lichwy, pod warunkiem że uregulowanie to nie narusza zasad zharmonizowanych mocą tych dyrektyw w szczególności w odniesieniu do obowiązków informacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. 1987, L 42, s. 48

⁽²⁾ Dz.U. 1990, L 61, s. 14

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2020 r. w sprawie T-807/19, Hochmann Marketing GmbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 października 2020 r. przez Hochmann Marketing GmbH

(Sprawa C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Hochmann Marketing GmbH (pełnomocnik: J. Jennings, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (ósma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i orzekł, że wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.